

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov senátu JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Milana Karabína v trestnej veci vyžiadaného **O. M.** v konaní o návrhu Krajského prokurátora v Banskej Bystrici na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu prejednal na neverejnom zasadnutí konanom 9. júna 2010 v Bratislave sťažnosť O. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. mája 2010, sp. zn. 2Ntc 1/2010 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby O. M. **sa zamieta.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 20. mája 2010, sp. zn. 2Ntc 1/2010, rozhodol, že sa podľa § 21 ods. 1 zákona č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien sa vykoná európsky zatýkací rozkaz.

Vyžiadaná osoba O. M., nar. X., bytom B., štátny príslušník Ruskej federácie, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica odo dňa 29. marca 2010 od 16.00 hod. **sa odovzdá** na trestné stíhanie do Spolkovej republiky Nemecko pre skutok uvedený v európskom zatýkacom rozkaze Prokuratúry Kempten v SRN zo dňa 19. marca 2010, sp. zn. 100Js 4213/10 kvalifikovaný ako trestné činy vytvárania zločineckých zoskupení a prania špinavých peňazí podľa § 129, § 261/ Trestného zákon SRN, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

obvinený je členom a vodcom zločineckého zoskupenia B. K. a L. Š., ktorí sú obidvaja občanmi Gruzínska a takzvanými „zlodejmi v zákone“ (Vory v zákone). U takýchto osôb sa jedná o zločincov, ktorých možno pričleniť k organizovanej kriminalite postsovietskeho

priestoru. B. Š. sú hlavami zločineckého zoskupenia pôsobiaceho na území celej Európy, ktoré sa organizovane dopúšťa trestných činov krádeže páchaných v organizovaných skupinách každopádne na území Nemecka, Španielska, Švajčiarska, Rakúska, Talianska a Francúzska.

Vo vyššie uvedených krajinách nasadili B. Š. im blízke osoby, pričom sa tu jedná o dôverníkov, ktorí za B. preberajú organizačné úlohy, dohliadajú na páchatel'ov trestných činov na podriadených úrovniach a udržiavajú stály kontakt a komunikáciu s B. Š..

Pod týmito blízkymi osobami sa nachádzajú regionálni zástupcovia vo väčších mestách, resp. širokom okolí. Ich úlohou je spáchať akýkoľvek trestný čin, viesť podriadených členov a podporovateľov a zbierať príspevky do nadregionálnej spoločnej pokladnice „obščjak“ a odvádzať ich hlavám zločineckej skupiny.

Pokladnica „obščjak“ slúži jednak na finančnú podporu členov organizácie, ktorí sa nachádzajú vo väzení ako i na osobné obohacovanie B. Š.. Na najnižšej úrovni organizácie sa nachádzajú zloději uskutočňujúci jednotlivé skutky, ktorí pod „ochranou“ B. Š. páchajú trestné činy. U týchto trestných činov sa jedná hlavne o organizovane vykonávané krádeže v obchodoch, ktoré v organizovaných skupinách páchajú gruzínski štátni príslušníci, ktorí sa pohybujú na území vyššie uvedených krajín, pričom sa spravidla vydávajú za azylantov. Zloději sa zameriavajú na hodnotné veci každodennej potreby akými sú alkohol, cigarety, dizajnové oblečenie a spotrebná elektronika. S týmito vecami sa spravidla ďalej obchoduje.

Obvinený má postavenie tzv. „zlodeja v zákone“. Je vysokopostaveným členom zločineckého zoskupenia. Je v stálom telefonickom kontakte s B. Š.. L. Š. ho informuje o sporoch vo vnútri zločineckej skupiny a okrem toho má obvinený spolurozhodovacie právo ohľadne pridelovania prostriedkov zo spoločnej pokladnice jednotlivým členom zločineckého zoskupenia.

V rámci zločineckého zoskupenia prislúcha obvinenému právo vykonávať vrchný dohľad nad gruzínskymi zloďmi v mestách Berlín a Hamburg. Zástupcovia Berlína sú blízkymi dôverníkmi obvineného a spolu s osobami gruzínskeho pôvodu, ktoré sú im podriadené, sa môžu spolaťhnúť na poskytnutie „ochrany“ zo strany obvineného.

Na základe poverenia B. Š. má obvinený za úlohu násilím disciplinovať nepoddajných členov združenia, ktorí rozhodnutia nadriadených neuznávajú za záväzné. Z jedného telefonického rozhovoru zo dňa 28. decembra 2009 medzi L. Š. a ďalšou vysokopostavenou osobnosťou zločineckého zoskupenia K. Š. tak vyplýva, že obvinený bol prítomný na jednej disciplinárnej akcii spojenej s fyzickým násilím, ktorá bola vykonaná s oddielom 20 osôb.

Ďalej obvinený, pravdepodobne v januári 2010, pri ďalšej trestnej akcii zameranej proti istému „G.“ spôsobili tomuto nožom poranenie na tvári.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podala sťažnosť vyžiadaná osoba O. M., ktorú odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu v osobitnom písomnom podaní.

V odôvodnení podanej sťažnosti vyžiadaná osoba O. M. len zopakovala námietky, ktoré uviedla v predbežnom stanovisku vo veci vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu. Tieto námietky vychádzali z argumentácie, že európsky zatýkací rozkaz vydaný prokuratúrou v Kemptene v Spolkovej republike Nemecko obsahuje formálne nedostatky, z ktorého dôvodu malo byť jeho vykonanie odmietnuté, keďže v konaní o ňom bol porušený zákon. V tomto smere vyžiadaná osoba O. M. mala za to, že trestné konanie ani iné obdobné konanie nemožno viesť spôsobom, ktorý odporuje zákonu.

Z týchto dôvodov navrhol, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil.

Podľa § 21 ods. 6 zákona č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, je prípustná sťažnosť prokurátora a vyžiadanej osoby **len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14**; sťažnosť má odkladný účinok.

Z odôvodnenia podanej sťažnosti vyžiadanej osoby O. M. Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že táto osoba neuplatnila ani jeden dôvod uvedený v § 14 zákona č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien, pre ktorý by mohlo dôjsť k odmietnutiu vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu.

Vzhľadom k tomu Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť vyžiadanej osoby O. M. bez jej meritórneho preskúmania podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zamietol, keďže nie je prípustná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa žiadosťou vyžiadanej osoby O. M. o prepustenie z väzby na slobodu nezaoberal, pretože v tomto štádiu konania je možné jeho prepustenie z väzby na slobodu len z dôvodov uvedených v § 17 ods. 4 písm. b/, písm. d/, písm. e/ zákona č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 9. júna 2010

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Eva Poláková